

jeg altsaa fra gammel Tid har nogen Kærlighed til det ærede Medlem, vil jeg nødig nu opleve, at jeg maa tilstaa, at jeg dog har set fejl paa det ærede Medlems Stilling til disse Spørgsmaal. Hvor kan det ærede Medlem dog betragte et Forsøg paa at faa danske og tysksindede Mennesker til at samarbejde og skaffe en retfærdig Ordning indenfor de enkelte Distrikters Omraade som et Forgiftningsforsøg, naar det ærede Medlem selv i mange Aar har staaet som Præst i et Sogn, der var overvejende dansksindet, hvor det ærede Medlem dog maatte have til Opgave at gøre Tjeneste ogsaa for de Danske? Har det da været et Forgiftningsforsøg, det ærede Medlem dør har prøvet paa? Jeg synes, det ærede Medlem kommer i en meget uheldig Stilling ved at insinuere, at det ikke skulde kunne lade sig gøre at ordne disse Ting retfærdigt i en fælles Skolekommission. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem om, hvordan hans Stilling er hertil.

Saa glemte det ærede Medlem, skønt jeg har opfordret ham til at udtale sig om et bestemt Spørgsmaal, at sige noget om Privatskolerne. Er det ærede Medlem ikke selv Forstander for en tysk Privatskole i Tønder? Det ærede Medlem har aldrig Raad til at nævne, at der i den danske Lovgivning er overmaade stor Frihed beskaaret, ogsaa det tyske Mindretal, med Hensyn til at oprette Skoler, der fuldt ud har den rette Aand. Nu vil det ærede Medlem fralægge sig noget Kendskab til Professor Opet. Deutsche Liga für Völkerbund er dog kendt af det ærede Medlem, og dets Bestræbelser falder for en stor Del sammen med det ærede Medlems, og denne Mand er Ordfører for dette Forbund. Det skal jeg nu lade ligge, det være, hvad det være vil, men det ærede Medlem maa ikke glemme, naar vi nævner de Kaar, hvorunder de tyske Mindretal lever i de sønderjydske Landsdele, at der gennem Skolelovgivningen for de private Skoler er givet en uhyre Frihed til de tyske Mindretal; jeg maa dog forudsætte, at den Skole, det ærede Medlem selv leder, er ledet i den rette Aand, og den modtager endda en stor Støtte fra den danske Stat eller kan i hvert Fald efter Loven faa det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck har Ordet for en kort Bemærkning.

Anders Lebeck: Jeg ønsker at gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem

Hr. Schmidts Udtalelse om Skolen. Saa vidt jeg har forstaaet det ærede Medlem, sagde han, at det maatte virke forgiftende, at der i tyske Skoler skulde være Lærere, der var dem paatvunget af det danske Flertal i Skolekommissionen. Hvis jeg har forstaaet det rigtigt, maa jeg meget bestemt protestere herimod for den Bys Vedkommende, jeg kender bedst, Haderslev. Det ærede Medlem Hr. Schmidt har tidligere her i Tinget klaget over den Maade, hvorpaa Lærerne [der blev indstillet og udnævnt. Jeg maa herom sige, at de paagældende Forhandlinger trak meget længe ud, men Indstillingen var enstemmig. De Lærere, der blev ansat, var alle sammen uddannet under det tidligere tyske Styre. Skolen, som den er nu, tror jeg — selv om det ærede Medlem Hr. Schmidt nægter det — virker godt; der er i det hele et godt Forhold mellem det danske Flertal i Skolekommissionen og det tyske Mindretal. Dette viser sig ogsaa derigennem, at vi, skønt vi ikke var nødte til det, har oprettet en tysk Mellem-skole i Haderslev By. Jeg tror, at den Bebrejdelse, som det ærede Medlem Hr. Schmidt har rettet mod denne Ordning, er fuldkommen uberettiget.

Jeg vil blot yderligere tilføje — jeg skal ikke komme ind paa mange Enkelt-heder —, at for os, der har været under det preussiske Styre, er det en Samvittighedssag, en Hjertesag, at faa ordnet det saadan, at de tyske Mindretal ikke med Rette kan klage over den Behandling, de faar. Er der sket enkelte Misgreb — og det er vel uundgaeligt —, er jeg sikker paa, at alle vi dernede fra vil være med til at hjælpe til at raade Bod paa det. Men i det store og hele er det danske Styre i de sønderjydske Landsdele gennemført retfærdigt, ogsaa retfærdigt overfor de tyske Mindretal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Schmidt har Ordet for en kort Bemærkning.

Schmidt: Jeg vil overfor den højt-ærede Undervisningsministers Udtalelser tilstaa, at det var et temmelig stærkt Udtryk, jeg brugte, men jeg maa gøre opmærksom paa, at jeg dog ikke sagde, det *virker* forgiftende, men at der er Fare for, at det *kan* virke saaledes. Og det var heller ikke Kærnepunktet, at det skulde virke forgiftende, at man lader een Skolekommission ordne Forholdene og ikke indsætter en tysk Skolekommission. Men netop paa det Omraade, hvor det drejer